

Příloha k protokolu o SZZ č.:

Diplomant: Kateřina Tobolková

Vysoká škola: PF JU

Aprobace: Učitelství pro 1. stupeň ZŠ

Katedra: pedagogiky a psychologie

Vedoucí diplomové práce:

PaedDr. Lucie Špatná Zormanová, Ph.D

Datum odevzdání posudku: 17. 4. 2010

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název: Srovnání efektivnosti výuky pomocí inovativních a klasických metod

Diplomová práce se zabývá srovnáním inovativních a klasických metod, což je v našem školství stále aktuální otázka.

Cílem diplomové práce je porovnat efektivnost výuky vedené pomocí inovativních nebo klasických výukových metod. K naplnění tohoto cíle byly vybrány vhodné výzkumné metody, tj. experiment, který srovnává efektivnost výuky, a dotazník, jenž posuzuje subjektivní hodnocení učitelů vztahující se k jednotlivým výukovým metodám. Bohužel cíl DP nemohl být dostatečně naplněn, tak, jak bylo původně zamýšleno, neboť studentce nebylo umožněno na žádné základní škole provést kvalitní experiment (myslím si však, že tento fakt není možno chápat jako chybu Kateřiny Tobolkové, která se sama snažila zajistit si základní školu a nebylo jí zatěžko provádět experiment ani v kraji Vysočina, ale spíše je tuto chybu možno přičíst situaci, která je dnes na základních školách, které nevycházejí výzkumníkům vstříc). Byly jí dány k dispozici pouze dvě vyučovací hodiny, ve kterých mohla svůj výzkum provádět, proto nebylo možno srovnat efektivnost výukových metod komplexně, ale bylo třeba se zaměřit pouze na znalosti. Studentka si je nedostatků ve svém výzkumu vědoma a v diplomové práci je čestně přiznává.

V úvodu práce se autorka zabývá transformací našeho školství po roce 1989 a tuto problematiku propojuje s tématem diplomové práce, výukovými metodami. Zde se dopustila nevhodné formulace, kdy na str. 10 píše „byl na základních školách zpracován a schválen Rámcový vzdělávací program základního vzdělávání“, ač s dalších vět v odstavci vyplývá, že pojmy RVP a ŠVP chápe správně a je tedy jasné, že zde myslela RVP byl zpracován a schválen pro základní školy.

Teoretickou část DP je tvoří 2. – 5. kapitola. Zde se zabývá pojmy jako je výuka, pojetí výukových metod, jejich klasifikace a velice podrobně zde popisuje jednotlivé výukové metody podle klasifikace Maňáka a Švece (2003). Teoretická část je velmi podrobná. Nedostatkem teoretické části však je, že při vypracování této části se studentka držela především těchto 4 publikací: Maňák J, Švec V: Výukové metody (2003); Mojžíšek L., : Vyučující metody (1975); Maňák J. : Nárys didaktiky (1990), Horák F.: Aktivizující didaktické metody (1991). Po upozornění na tento nedostatek se snažila čerpat z většího množství literatury, takže v textu bylo nakonec použito 28 zdrojů a vždy se jedná o publikace, které jsou vzhledem k popisované tématice velice vhodné a uznávané, avšak 4 výše uvedené publikace stále výrazně převažují.

V teoretické části se autorka dopustila nejspíše omylem několika chyb.

Na str. 28 používá termín metoda názornosti, nikoli, jak má být správně zásada (princip).

Na str. 53 používá termínu reforma pedagogiky, ač by měl být použit termín reformní pedagogika nebo reformní hnutí v pedagogice. Na str. 54 při popisu projektové výuky, jmenuje jako jejího hlavního představitele zakladatele Kilpatricka, což je správně, avšak v další větě píše, že „oba se snažili...“. Autorka tím zřejmě myslí Deweye, na kterého Kilpatrick navázal, avšak z textu to jasné není (avšak mně to jasné je, protože si vzpomínám na dřívější verzi, kde jsem ji upozornila, že zakladatelem projektové metody je Kilpatrick, nikoli tím Kilpatrick, Dewey, jak se původně domnívala).

Praktická část DP je tvořena rozsáhlou kapitolou 6. Výzkum je zde velice přehledně a srozumitelně popsán. Na tomto místě musím ocenit snahu Kateřiny Tobolkové, která se snažila o zapojení dvou výzkumných metod, jež se vzájemně vhodně doplňují, a to i přesto, že jí okolnosti nepříaly. Také bych chtěla vyzdvihnout dobře zpracovaný dotazník, který autorka nepřebírala, nýbrž si ho zpracovala sama. Líbí se mi také, že se studentka leckde nebála uvést i svůj vlastní názor na danou problematiku či svůj dojem z vyučovacích hodin, které zkoumala. Jako velké plus v praktické části považuji, že si studentka uvědomuje omezenou platnost svého výzkumu a je schopna se zamyslet nad výsledky výzkumu a interpretovat je i z hlediska možných příčin proč jsou takové jaké jsou.

Je škoda, že se podařilo uskutečnit experiment jen ve dvou vyučovacích hodinách, a nikoli po celou dobu pedagogické praxe, jak studentka původně zamýšlela, protože ty jsou zjevně nedostačující pro získání relevantních výsledků.

Stylistika a gramatika práce je dobrá, nicméně občas se objevují neobratnosti ve formulaci.

Diplomová práce Kateřiny Tobolkové hodnotím jako velmi dobrou, s vhodně promyšlenou strukturou práce, s propracovanou výzkumnou částí, jež má vzhledem k danému tématu práce vhodně zvolené výzkumné otázky i výzkumné metody. Kladně hodnotím také vysoké zaujetí studentky tématem práce, které je z diplomové práce jasné patrné.

Autorka i přes výše uvedené nedostatky prokázala dobrou znalost předkládané problematiky.

Práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce. Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **velmi d o b ř e**

Lucie Fokešová

podpis vedoucího diplomové práce

V Českých Budějovicích dne: 17.4.2010

Stupeň klasifikace	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
--------------------	---------	-------------	-------	-----------